

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 05.01.1995, sp. zn. 4 To 968/94, ECLI:CZ:KSCB:1995:4.TO.968.1994.1

Číslo: 40/1999

Právní věta: Vzhledem k tomu, že trestní příkaz má povahu odsuzujícího rozsudku (§ 314e odst. 5 tr. ř.) lze v případě, kdy skončilo trestní stíhání pravomocným trestním příkazem, povolit obnovu řízení, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 278 odst. 1, popř. v § 278 odst. 4 tr. ř. Důvodem pro povolení obnovy řízení nemůže tedy být okolnost, že nebyly splněny podmínky pro vydání trestního příkazu záležející ve spolehlivě prokázaném skutkovém stavu věci (§ 314e odst. 1 tr. ř.), pokud vyplývala ze skutečností a důkazů známých již v době rozhodování soudu.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 05.01.1995

Spisová značka: 4 To 968/94

Číslo rozhodnutí: 40

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Obnova řízení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 278 odst. 1
§ 314e odst. 5

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 40

Vzhledem k tomu, že trestní příkaz má povahu odsuzujícího rozsudku (§ 314e odst. 5 tr. ř.) lze v případě, kdy skončilo trestní stíhání pravomocným trestním příkazem, povolit obnovu řízení, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 278 odst. 1, popř. v § 278 odst. 4 tr. ř.

Důvodem pro povolení obnovy řízení nemůže tedy být okolnost, že nebyly splněny podmínky pro vydání trestního příkazu záležející ve spolehlivě prokázaném skutkovém stavu věci (§ 314e odst. 1 tr. ř.), pokud vyplývala ze skutečností a důkazů známých již v době rozhodování soudu.

(Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 5. 1. 1995 sp. zn. [4 To 968/94](#))

Krajský soud v Českých Budějovicích zamítl stížnost odsouzeného J. R. proti usnesení Okresního soudu v Písku ze dne 14. 11. 1994 sp. zn. Nt 370/94.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením ze dne 14. 11. 1994 sp. zn. Nt 370/94 okresní soud podle § 283 písm. d) tr. ř. zamítl návrh odsouzeného J. R. na povolení obnovy řízení ve věci vedené u Okresního soudu v Písku pod sp. zn. 3 T 297/93, neboť neshledal důvody obnovy řízení podle § 278 tr. ř.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený J. R. prostřednictvím své obhájkyne JUDr. E. T. včas stížnost. Popsal v ní dosavadní průběh trestního řízení a citoval i některé svědecké výpovědi, jakož i závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Je přesvědčen, že zákonné podmínky pro povolení obnovy řízení byly a jsou dány. Považuje přinejmenším za nešťastné konstatování okresního soudu, že podle jeho názoru "bylo v trestním řízení rozhodováno o spolehlivě zjištěném skutkovém stavu, neboť i znalec dovedl, že ke zranění došlo nejspíše pádem poškozené na podlahu, a to po úderu odsouzeného rukou". Napadené usnesení má být zrušeno a obnova řízení povolena.

Krajský soud v Českých Budějovicích podle ustanovení § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného usnesení, jakož i správnost postupu řízení, které tomuto usnesení předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost není důvodná.

Podle obsahu spisu je třeba připomenout průběh trestního řízení. Po podání obžaloby pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1 tr. zák. okresní soud vydal podle § 314e odst. 1 tr. ř. trestní příkaz, v němž uznal J. R. vinným tímto trestným činem, jehož se dopustil tak, že se dne 5. 6. 1993 v P. při vzájemné potyčce s A. P. ohnal rukou po obsluhující číšnici M. D., v důsledku čehož jmenovaná upadla na podlahu a utrpěla tříštivou zlomeninu holenní kosti s posunem, přičemž toto poranění muselo být léčeno operativně a doba jeho léčení byla nejméně čtyři měsíce. Za to mu uložil peněžitý trest 5000 Kč a pro případ, že by výkon tohoto trestu mohl být zmařen, stanovil náhradní trest odnětí svobody na dva měsíce.

Ve vydaném trestním příkazu byl odsouzený mimo jiné poučen, že proti němu může podat do osmi dnů od jeho doručení odpor. Ten však nepodal, a jelikož odpor nebyl podán ani okresním státním zástupcem, nabyl trestní příkaz právní moci dne 17. 2. 1994.

Odpor proti trestnímu příkazu je obdobou odvolání, jakožto řádného opravného prostředku, proti rozsudku soudu prvního stupně. Jelikož odsouzený tohoto opravného prostředku nevyužil, může se domáhat nápravy údajného pochybení okresního soudu při vydání trestního příkazu cestou mimořádného opravného prostředku. Jedním z nich je obnova řízení a dalším stížnost pro porušení zákona.

Jestliže se odsouzený rozhodl podat návrh na obnovu řízení, bylo třeba zkoumat, zda jsou splněny všechny zákonné podmínky pro povolení obnovy řízení. Ty jsou vymezeny v ustanovení § 278 odst. 1 tr. ř., podle něhož obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem, se povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými již dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru ke stupni nebezpečnosti činu pro společnost nebo k poměrům pachatele, nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.

Okresní soud toto ustanovení v odůvodnění svého rozhodnutí správně citoval a stejně správně dovedl, že v tomto konkrétním případě zákonné podmínky pro povolení obnovy řízení splněny nejsou. V řízení o povolení obnovy řízení nevyšly najevo žádné skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé. Odsouzený sám ani jeho obhájkyne nic takového netvrdí, žádné nové důkazy nepředkládají, fakticky se jen domáhají odlišného hodnocení důkazů provedených v přípravném řízení a současně polemizují se správností skutkových závěrů, které okresní soud před vydáním trestního příkazu musel nutně učinit.

Taková argumentace však nemohla vést k povolení obnovy řízení podle § 278 odst. 1 tr. ř. a podaný návrh musel být zamítnut podle § 283 písm. d) tr. ř. Je-li odsouzený přesvědčen o nezákonném postupu okresního soudu při vydání trestního příkazu, mohl by se domáhat nápravy jiným mimořádným opravným prostředkem, tedy podnětem k stížnosti pro porušení zákona (§ 266 a násl. tr. ř.).

Z těchto důvodů byla stížnost odsouzeného podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta.